

Pragmatica sanctio

2011 november 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Egy új együttm?ködésr?l kezd tárgyalásokat a kormány a Nemzetközi Valutaalappal – közölte tegnap a Nemzetgazdasági Minisztérium, amely piaci és szakért?i szempontból teljességgel támogatható, ám nagypolitikailag kissé bukta.

Különösen azért, mert még tegnap délután is az volt a kormány „változatlan” álláspontja, hogy a piacról kívánja finanszírozni magát az állam. Amit még ki tudtunk bogozni a gazdasági tárca közleményéb?l az az, hogy az új megállapodás nem hitelfelvételt jelent, hanem Magyarország egy biztosítást köt, amely – legalábbis a minisztérium elmondása szerint – növeli az ország függetlenségét!

Ezek alapján tehát egy el?vigyázatossági hitelkeretr?l, vagy ennek valamilyen speciális formájáról lehet szó. Majd kiderül.

Amúgy jogos a kérdés, hogy ránk er?ltetett új IMF-hitelr?l van-e szó? Aligha. Sokkal inkább a kormány pragmatikus lépésér?l. Tudniillik a „piaci oxigén” fokozatos és folyamatos ritkulása figyelmeztet? jel volt az utóbbi id?szakban. Magyarország újból negatív címlapsztori lett a Wall Street Journalban vagy éppen a Financial Times szerkeszt?ségi blogjaiban, de az angolszász támadások mellett már az állampapírjainkat is shortolták a spekulánsok. Egyébként lehet kisebb-nagyobb összeesküvés-elméleteket gyártani, mellesleg még fundamentumuk is akadhat – hiszen a makrogazdasági számok alapján túl nagy „zúzda” elméletileg nem várt volna Magyarországra –, ám túl sok értelmük nincs: legalábbis akkor, amikor a külföld finanszíroz bennünket.

De nézzük a kérdést gyakorlatiasabb oldalról. Az utóbbi hetekben-hónapokban tovább mélyült az európai adósságválság, Magyarország nemzetközi megítélése leromlott, az ország cs?dkockázatát mutató úgynevezett CDS-felárak pedig elérték a 2009. tavaszi, eddigi legrosszabb szintet. Eközben – a nemzetközi hitelmin?sít?k friss nyilatkozatait alapul véve – egyre kevésbé lehet kizárni az ország adósmin?sítési besorolásának lerontását, vagyis bóvliba vághatnak bennünket. Ráadásul piaci elemz?k mellett már a Magyar Nemzeti Bank is kilátásba helyezte az alapkamat fokozatos emelését, amely a forinthitelek kamatainak emelkedésével jár. A fentiek közül a hitelmin?sít?i „gyomros” lehet majd a legdurvább: hiába zengenek a szakért?i szólamok arról, hogy tulajdonképpen már beárazták a lefokozásunkat, ha ez megtörténik, onnét kezdve – szinte és kizárólag – t?zsdecápák menedzselhetik a magas kockázattal járó magyar államkötvények adását-vételét. Hiszen kinek kellenek majd a befektetésre nem ajánlott állampapírok? Románia, amely már „bóvlis” ország, úgy tudta megúszni a piaci finanszírozás teljes leállását, hogy hitelmegállapodást kötött a Nemzetközi Valutaalappal. Mint tudjuk, az Orbán-kormány hosszú id?n keresztül ezzel az eshet?séggel nem számolt. Akkor pedig nem lett volna más hátra, mint a véres valóság: további költségvetési lefaragások, jegybanki kamatemelés, a forint árfolyamának ide-oda rángatása.

Vagyis az IMF-es megállapodás híre egyértelm?en nagyon pozitív üzenet a pénzügyi stabilitás szempontjából, de kérd?jelek természetesen még akadnak. A megállapodás konkrét formáján kívül ugyanis az a f? kérdés, hogy ez mennyiben változtatja meg a kormány gazdaságpolitikáját. Amennyiben pedig esetleg új kölcsönt veszünk fel, azt milyen kamattal adják Washingtonban?

Peresz az óvatosság sem árt: ha ugyanis az IMF kottája alapján készülnek majd az éves költségvetések, nehezen úszhatjuk meg a mostaniaknál és a korábban megtapasztaltabbaknál nagyobb megszorítások nélkül. Látván azonban a kormány eltökéltségét az alacsony államháztartási deficit mellett, lehet, hogy ez mégsem következik be.

Az érem másik oldala a politikai: úgyszólván önbeteljesít? jóslattá vált a Nemzetközi Valutaalappal történ? kiegyezés. Egyébként látott már ilyet a világ. Legutóbb akkor, amikor a nemzetgazdasági miniszter a bankokra ruházta át a devizahitelesek problémáinak végs? megoldását. Ezzel együtt is az esetleges politikai hitelvesztés még mindig jobb, mintsem, hogy az ország maradjon pénz és hitel nélkül.
Szajlai Csaba, magyarhirlap.hu

Ajánló